

Пише: Владан Динић
понедељак, 20 мај 2013 23:48

([Сведок](#))

Светски моћници, предвођени светским жандармом број 1, Сједињеним Државама, и власници „правде“, мира и људских живота, НАТО, ЕУ, Немачка...подржавањем нарко-дилера и трговаца људским органима и признавањем НАТО-нарко творевине као “независне државе” тзв. “Косово” – последњих година, а сад и дана, отимају срце Србији.

Косово и Метохију!

И убијају душу српском народу...

Последња догађања, “бриселски (не)споразум” нажалост, чини се, показују да одбрана Косова и Метохије, као саставног дела суверене Србије броји последње дане.

Пише: Владан Динић
понедељак, 20 мај 2013 23:48

Убрзано, прво се то радило балистичким покретима у даљој прошлости, па терористичким нападима како је у ближој прошлости чинила терористичка ОВК, која је касније „преименована“ од тих истих који су је стављали на листе терориста, у тзв. „Ослободилачку војску Косова“, до „заштите људских права“ косовских Албанаца „томахавк ракетама“, бомбама са осиромашеним уранијумом, до сејањем касетних бомби...

Пуних 78 дана САД, НАТО и наши остали „европски пријатељи“ бомбардовали су СЦГ мимо било какве одлуке СБ, дакле, дивље и силецијски, па у последњој деценији исценираним насиљем на граничним прелазима Брњак и Јариње, па погромом Срба у “присуству власти” 2004, па серијом неразјашњених убистава, и сад “споразумом” Дачић-Тачи ударили глогов колац у сан Срба на КиМ да ће остати своји на своме и на својој земљи.

Иако и у самој Србији има, више и нису малобројни, неких који би за шаку долара продали веру за вечеру, чинило се да у Србији нема тог „јунака“ који би смогао снаге да потпише параф и призна у име Србије - независно Косово.

Или, ипак има: истина у историји Косова било је и Вукова (Бранковића, на пример), али сад и вучића, или се ипак, надам се, варам да се ради о “Бранковићу”?!

Тим пре што се испоставља, да се до тог признавања осим силом, сад долази и милом?!

Дакле, Косово се отима, али је сваком и у том свету моћника јасно да је то - ипак привремено, до промена односа снага у свету и да ће 12,3 одсто територије Србије, српске културе и прошлости бити за оне који верују у међународно право и правцу - само територија „под окупацијом“...

Пише: Владан Динић
понедељак, 20 мај 2013 23:48

За овај прилог припремили смо неке детаље из историје Косова...

Ко разуме, схватиће...

Двестогодишња историја српске државе (од краја 9. века до краја 11. века) обележена је борбом за власт Мутимирових синова (Прибислава, Брана, Стефана), синоваца Петра (Гојниковог сина), Клонимира (Стројимировог сина) и унука Павла (Брановог сина), Захарија (Прибислављевог сина) и Часлава (Клонимировог сина). У тим борбама редовно су се мешале Бугарска и Византија. Учвршћивање, ширење и јачање српске државе половином 10. века било је дело Часлава, штићеника византијског цара К. Порфирогенита.

Западна граница Чаславове државе била је на Пливи, Ливну и Имоти, а северна на Сави. Не може се поуздано утврдити да ли се источна граница налазила на Западној Морави. Часлав је погинуо у борби против Мађара на северу своје државе око 950. године.

Он је био последњи познати члан најстарије српске династије.

Почетком 11. века, после пропасти Самуилове државе, српске државе Рашка, Захумље и Дукља биле су вазали Византије. Такво стање потрајало је кроз цео 11. век, иако је рашки жупан Вукан ратовао против византијског цара Алексеја и Комнена.

Његови наследници покушавали су да се осамостале у време византијско-угарског рата (1127-1129) и касније, али нису успели. Велики рат против цара Манојла и Комнена водио је српски жупан Урош II, Вуканов унук.

Византијски цар је после жестоке битке на Тари (1150. године) наметнуо српском жупану „двоструко већи јарам покорности него пре“, бележи византијски хроничар.

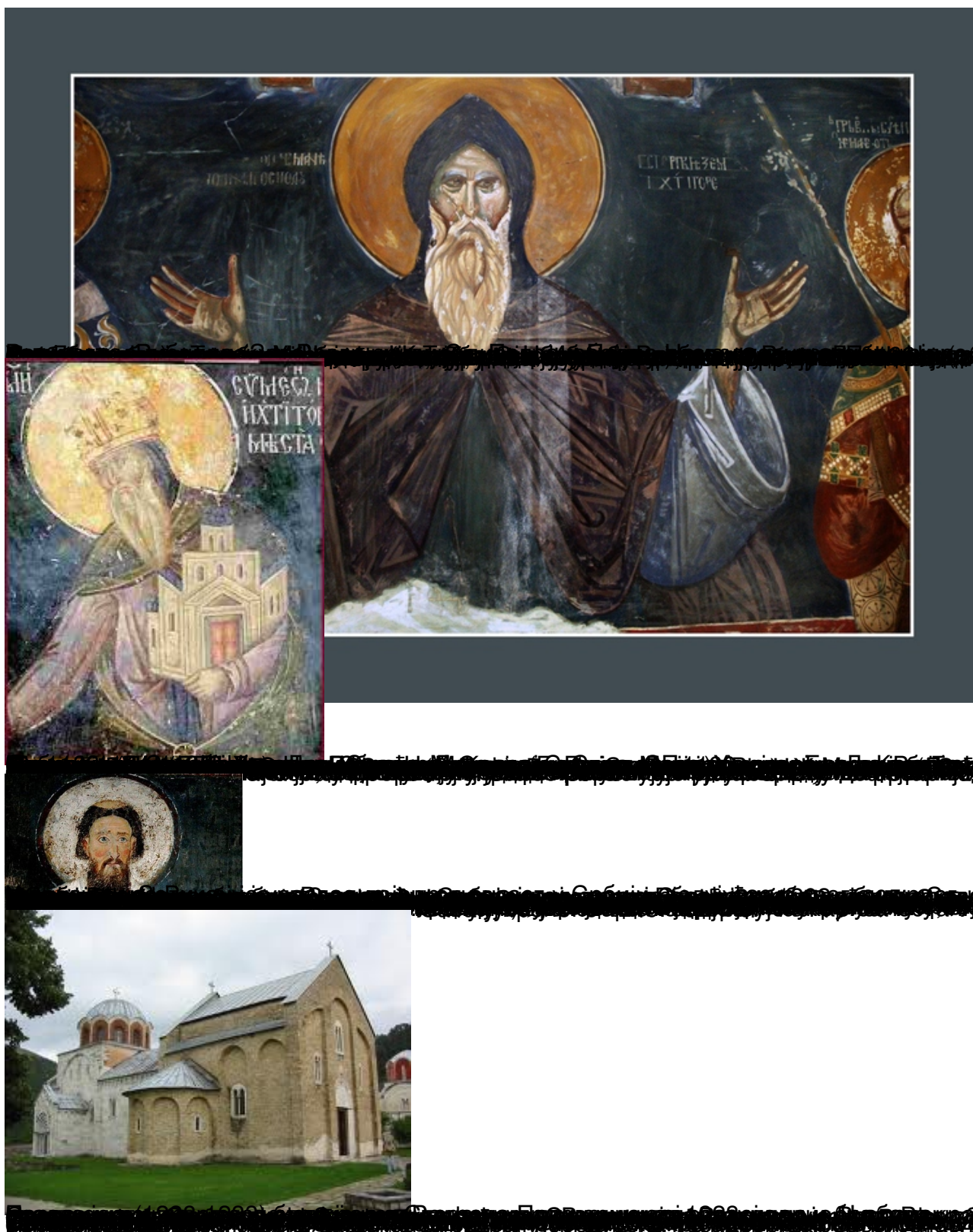
Урошев наследник, његов брат Деса, такође је покушавао да се ослободи вазалских обавеза према Византији. Византинци су га заробили и одвели у Цариград, но он је касније, некако успео да се врати у земљу.

Постоји податак да је умро у Требињу и да је сахрањен у манастиру Св. Петра у Пољу.

После Десе, а поводом византијско-угарског рата код Земуна 1165. године први пут се спомиње име Стефана Немање. Он је по свој прилици био у сродству са рашким жупанима.

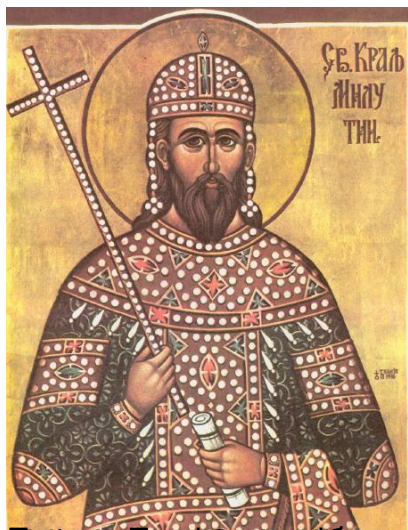
Пише: Владан Динић

понедељак, 20 мај 2013 23:48

Пише: Владан Динић

понедељак, 20 мај 2013 23:48

Београд, 20. маја 2013. - Српски православни патријарх Иринеј изјавио је да је Српска православна црква, у складу са својим учењем, против сваког насиља и против сваког покрета који води ка унијатству.

Пише: Владан Динић

понедељак, 20 мај 2013 23:48

Пише: Владан Динић

понедељак, 20 мај 2013 23:48

Београд, 20. мај 2013. - Српски патријарх Порфирије (у центру) са епископима Јованом (улево) и Василијем (у десно) на свечаној литургији у Српској православној цркви у Београду.